

ORLOVSRAPPORT: "KONSTRUKTIV JOURNALISTIK"

Jesper Himmelstrup
1. marts – 1. juli 2022
Krogerup Højskole

FORMÅL MED ORLOVEN:

Undertegnede har i perioden 1. marts – 1. juli 2022 holdt fire måneders 'orlov med fri vikar' fra Krogerup Højskole. Denne er blevet brugt til at dykke ned i, blive klogere på og dygtiggøre mig inden for den gren af journalistikken, der kaldes den *konstruktive journalistik*, som i al sin enkelthed forsøger at gentænke journalistikken og mediernes rolle og fokusere på løsninger fremfor konflikt på en helt ny måde.

Det skulle samtidig gavne Krogerups hovedfagslinje Journalistik & Medier, der på den måde kunne gøre sig fri af vanetænkning og traditionel journalistisk undervisning – og fremover ville kunne tilbyde eleverne noget af det nyeste og mest interessante, der er sket i mediebranchen i de seneste årtier. Desuden var det mit håb og ambition, at denne viden faktisk også fremover kan tilgå andre højskoler, og at jeg selv i fremtiden kan videreuddanne højskolelærere inden for fag som journalistik, politik, retorik og mediefag.

Som jeg i sin tid skrev i min ansøgning, er jeg selv uddannet journalist fra Danmarks Journalisthøjskole i 2004 og har i mine mange år i mediebranchen og på diverse nyhedsredaktioner (og i min undervisningstid på Journalisthøjskolen) altid undret mig over den konstante fokus på problemer og konflikt i stedet for løsninger og dialog. Men det var først, da jeg for et par år siden stiftede bekendtskab med begrebet konstruktiv journalistik, at det gik op for mig, at jeg ikke var alene med mine tanker.

Derfor har jeg altså brugt foråret på at dykke ned i den konstruktive journalistik. Og bare det at kunne træde ud af den daglige højskoletrommerum- og drift har givet mig en fornemmelse af (som jeg egentlig godt vidste), at højskole jo på godt og ondt fylder utrolig meget i hverdagen normalt. Det i sig selv har faktisk også været lidt af en øjenåbner. Og at vi - selv om vi på mange højskoler ofte prædiker fordybelse og balance i det moderne arbejdsliv - måske nogle gange glemmer os selv.

Orloven har derfor både fagligt og mentalt været utroligt givende – og åbnet døre til at kunne se nye muligheder. Jeg vil derfor anbefale alle højskoleundervisere at undersøge mulighederne for at få lov at trække stikket fra den pulserende højskoledagligdag for at blive klogere på sit fag.

Og måske sig selv.

Endelig har orloven resulteret i, at jeg - efter amerikansk forbillede - er blevet tilbuddt 10 måneders fellowship på det, der hedder Constructive Institute på Aarhus Universitet. Og selv om instituttet normalt kun tilbyder fellowships til journalister på etablerede medieredaktioner, så tror de alligevel på, at jeg i kraft af mit embede som højskoleunderviser og 'rollemodel' kan få de journalistisk konstruktive tanker til - gennem de mange unge højskoleelever - at spire ude i virkeligheden.

Sidstnævnte er jeg naturligvis meget glad for, ydmyg og taknemmelig over, og jeg glæder mig umådeligt til at komme i gang.

<https://constructiveinstitute.org/news/17595-2/>

SÅDAN FORLØB MIN ORLOV:

Jeg kickstartede min orlov med et tredages kursus i marts 2022 i konstruktiv journalistik hos Gerd Maria May, Room of Solutions, i Odense. Jeg fik jeg blandt andet en grundig indføring i tankerne om den konstruktive journalistik (Gerd Maria May har selv været fellow på Constructive Institute og har skrevet bogen "Fra Tårn til Torv", hvori hun gør op med de traditionelle journalistiske nyhedskriterier). Overordnet forsøgte kurset at give svar på de tre hovedområder:

Hvad er involverende og konstruktiv journalistik?

Hvordan fungerer den involverende og konstruktive journalistik i praksis?

Hvordan får du succes med den involverende og konstruktive journalistik?

Og det var ikke mindst meget givende at møde de deltagende journalister fra medier som DR Nyheder, Midtjyske Medier, Jysk/Fynske Medier, Fyns Amts Avis og TV2-Fyn – for at få et indblik i de (konstruktive) tanker, der i øjeblikket udspiller sig i den danske mediebranche. For der er ingen tvivl om, at tankerne om den konstruktive journalistik langt om længe har vundet indpas på de danske medieredaktioner – ikke mindst fordi mange af dem kæmper med faldende oplagstal, abonnenter, søgning til hjemmesider m.m. – og i og med, at flere undersøgelser efterhånden peger på, at brugerne (lyttere, seere og læsere på både print og net) faktisk gerne vil have journalistik, der anviser løsninger og giver håb, så er det ikke for sent, at den danske mediebranche efterhånden vågner op og lader være med at blive ved med at producere det samme, som man har gjort i årtier.

Vi havde desuden oplæg af forskellige oplægsholdere – blandt andet André Bendtsen fra ØsterbroLiv, der levende og fængende fortalte om at involvere sit publikum i journalistikken ved hjælp af konstruktive og løsningsorienterede metoder.

Og af Sara Alfort fra Zetlands Virtuelle Forsamlingshus, der fortalte om, hvordan netmediet Zetland har trodset alle dommedagsprofeterne og faktisk i dag har skabt et antal abonnenter (medlemmer), der er større end både Kristeligt Dagblads og Informations. Der er ingen tvivl om, at det virtuelle forsamlingshus i høj grad er inspireret af højskolen – og jeg er sikker på, at der kunne udvikles på dette format til gavn for både medierne og højskolerne.

https://event.wellcome.biz/RoS_IQJMR/-MwzNL40REH-6qW9vLq6/memail

Jeg gik dernæst i gang med at indsamle litteratur om den konstruktive journalistik – og har blandt andet pløjet mig igennem "Constructive News" af Ulrik Haagerup, "Fra Tårn til Torv" af Gerd Maria May og "Blev du klogere?" af Cathrine Gyldensted (Forlaget Højskolerne), "Listen Louder – how journalists can counter polarization" og "En konstruktiv nyhed - et opgør med pressens negative verdenssyn og inspiration til en ny journalistik til gavn for samfundet" fra Constructive Institute.

Jeg begyndte derefter at fundere over, hvordan den konstruktive journalistik kan bruges i 'min' egen verden – og prøvede derfor at skitsere, hvordan den kan tænkes ind i de tre sjæler; 'Unge', 'Demokrati' og 'Højskoler'. Det ledte frem til følgende problemstillinger:

1) I marts udkom 'Danskernes sundhed – Den nationale sundhedsprofil 2021', som (endnu en gang) kunne fremvise bekymrende tal, hvad angår unges trivsel. Rapporten peger på, at op mod hver tredje pige/kvinde og femte dreng/mand i alderen 16-24 mistrives herhjemme, og at andelen kun er steget drastisk de seneste ti år. Forklaringsmodellerne er mange; sociale medier, præstationspres, individualisering m.m. – og rapportens konklusioner skal ikke forklejnes. Men spørgsmålet er, hvad det betyder med den stigende fokus på unges mistrivsel. Som en af mine elever på et tidspunkt sagde; "Det er jo også svært at føle, at vi har det godt, når vi hele tiden får at vide, at vi har svært." På Krogerup Højskole har vi arbejdet en del med narrativer – og om, hvordan narrativer kan blive selvopfyldende. Og ikke mindst om. Hvad man kan gøre ved det.

2) Næste problemstilling var at undersøge, hvorfor unge i stigende grad fravælger at deltage i den offentlige samtale og debat. I mine mange år som underviser, er jeg ofte stødt på unge, der i en eller anden grad (måske som elevrådsformænd, talspersoner for ngo'er m.m.) har deltaget i den offentlige debat – og som i chokerende grad har brændt fingrene på det. For mange – og ikke mindst kvinderne – har ofte oplevet nedsættende, chauvinistiske og sexistiske kommentarer i kølvandet, hvilket får en del til at sige, at 'det der gider jeg sgu ikke' (i foråret valgte Berlingskes klummeskribent Anne Kirstine Cramon i øvrigt af samme grund at sige sin stilling op). DET er jo på ingen måde i Hal Kochs ånd og ikke befordrende for demokratiet, og det tænker jeg, at vi som samfund, medier og offentlighed er nødt til at tage særdeles alvorligt og gøre noget ved.

3) Endelig ville jeg gerne se på, hvordan højskolerne (igen) kan blive aktive demokratiknudepunkter, som de var engang. "Hvor er højskolerne i samfundsdebatten?" bliver der tit efterspurgt, om jeg ved, at det er på ønskelisten hos de fleste højskoler, at man gerne vil deltage mere i den offentlige debat. Men kunne man i stedet tænke højskolerne ind som moderne forsamlingshuse – evt. i samarbejde med de lokale medier – for at styrke fællesskabsfølelsen og lokaldemokratiene rundt omkring i landet?

Disse tanker - sammen med en realistisk tidshorisont - gjorde det pludselig klart for mig, at jeg gerne ville bruge endnu mere tid udover de fire måneder på den konstruktive journalistik. Jeg undersøgte derfor på min egen arbejdsplads muligheden for at tage et helt års orlov fra højskolearbejdet (hvilket der blev givet grønt lys til) og udarbejdede derfor et par ansøgninger som fellow på Constructive Institute med deadline 19. april (selv om jeg var klar over, at jeg som højskoleunderviser måske ikke havde den klassiske, journalistiske profil).

Det blev begyndelsen på tre ansøgninger; to stilet til TrygFonden og én til William Demant Fonden. Arbejdet med og forberedelsen af de tre ansøgninger gav mig endvidere incitament for at snakke med flere tidlige fellows – for at få be- eller afkraeftet, om det ville være noget for mig at søge et års orlov fra højskolejobbet og flytte med familien en tur til Aarhus.

De tre ansøgninger har fået titlerne:

- 1) "Den sårbarer zoomer-generation – kan vi skabe en alternativ fortælling"
- 2) "Kan vi bane vejen for, at flere unge mennesker får lyst til at deltage i den offentlige samtale og debat?"
- 3) Og endelig en ansøgning, der handler om, hvorvidt højskolerne i højere grad (evt. i samarbejde med lokale og regionale medier) igen kan komme til at fungere som demokratiske fyrtårne og

styrke fællesskabet i de små lokalsamfund rundt omkring.

Og skæbnen ville, at jeg efter et par ansættelsessamtaler i maj måned (og en orlovgodkendelse fra min arbejdsplads) fik tilbuddt 10 måneders fellowship på Constructive Institute i Aarhus med begyndelse 22. august 2022. Jeg er derfor i skrivende stund flyttet med familien til Aarhus og går nu og venter på at komme i gang.

De tre ansøgninger, der er skrevet på arbejdssproget engelsk (bilag 1-3), kommer alle til at fungere som rettesnore for mit videre arbejde på Constructive Institute. Og jeg vil naturligvis bruge højskolerne som laboratorier for de tanker, idéer og erfaringer, som ikke kun jeg - men også de 13 andre fellows - kommer til at gøre os i løbet af året.

I marts, april og maj har jeg ad flere omgange besøgt og fået inspiration af deltagere og medarbejdere på Constructive Institute i Aarhus – ikke mindst CEO Ulrik Haagerup, leder af Fellowprogrammet Orla Borg og CFEO, Peter Damgaard Kristensen.

I denne rapport vil jeg desuden især fremhæve to journalistiske fellows og deres arbejde på instituttet (som jeg har tænkt mig at lade mig inspirere af); nemlig Kurt Strand (der udovert at have været vært og producer på en lang række radio- og tv-programmer i mere end 35 år også har været timelærer i journalistik på Krogerup Højskole), som har brugt sit år på at søge nye muligheder for offentlige debatter - med mindre fokus på konflikter og grøftegravning og mere fokus på dialoger og løsninger. Og Kenneth Lund (der til daglig er debatredaktør på Politiken) og som har undersøgt, hvordan etablerede medier får flere unge mennesker til at blande sig i debatten om fremtidens jobmarked.

I maj måned brugte jeg desuden en formiddag med Sune Gudmundsson (der også er tidligere fellow på Constructive Institute) som i dag leder nyhedsmediet Koncentrat, der først og fremmest henvender sig til de ældste årgange på udskolingsklasserne i folkeskolen.

Desuden har jeg løbende fulgt med i debatten om blandt andet den konstruktive journalistik, som jævnligt debatteres i fx tv-programmer som Presselogen eller i fagbladet Journalisten.

Søndag d. 29. maj var jeg - under en 1:1-fodboldkamp med min yngste søn - desværre så uheldig at falde på en våd græsplæne på Amager og brække min skulder/overarm to steder. Det betød, at jeg beklageligvis var nødt til at aflyse min planlagte researchtur til Italien dagen efter i begyndelsen af juni. Her skulle jeg blandt andet have mødtes med lederen af den italienske journalistuddannelse i Milano ville også have været i Perugia, der hvert år er vært for en stor journalistfestival for at høre deres syn på og evt. brug af den konstruktive journalistik. Den brækkede skulder betød desuden, at jeg (blandt andet på grund af indtagelse af morfin de første par uger) var nødt til at sænke ambitionerne for juni gevaldigt. I skrivende stund går det med fremad med skulderen – men jeg går stadig til genopræning og røntgenkontrol (og lægerne vurderer, at der kan gå helt op til 6-12 måneder, førend jeg har fået min fulde førlighed tilbage).

Onsdag d. 24. juni var Constructive Institute vært for "The 4th Global Constructive Journalism Conference" i Bonn, Tyskland, om fremtiden for den konstruktive journalistik. Jeg fik tilbuddet om at tage med – men grundet min skade var jeg nødsaget til at følge den fra sygesengen.

<https://constructiveinstitute.org/now-what/listen-louder-conference-site/>

Endelig har jeg – sammen med chefredaktør for Højskolebladet, Sofie Buch Hoyer – planlagt, at Højskolebladet i efteråret 2022 skal danne rammen for en kronik/læserbrev/debatindlæg-konkurrence med fokus på det konstruktive element. Det er håbet og ambitionen, at Kenneth Lund, der er debatredaktør på Politiken (og som i 2021/22 var fellow på Constructive Institute) kommer til at sidde med i et dommerpanel og på den baggrund kan være med til at udvikle et mediesamarbejde mellem Politiken og Højskolebladet.

OPSUMMERING:

Undertegnede blev uddannet fra Journalisthøjskolen i 2004, og der er sket rigtig meget siden dengang. Den klassiske nyhedsjournalistik (og de klassiske medier) undergår i disse år omfattende forandringer. Jeg er overbevist om, at den konstruktive journalistik er den mest interessante og relevante indgang til det nye medielandskab, og mit personlige mål er, at jeg med min nyerhvervede og kommende viden kan være på forkant med den nye udvikling, der er i gang nu, og også være med til at bryde med årtiers vanetænkning inden for journalistikken til gavn for mine elever, mine kollegaer i højskoleverdenen.

Jeg har nu været højskoleunderviser på fuld tid i ni år, og selv om jeg nu er så privilegeret at få lov til at forlade højskoledagligdagen i 10 måneder for at fordybe mig i min faglighed, så er målet og ambitionen stadig at inspirere flere højskoler til at tage den konstruktive tilgang til journalistikken med i undervisningen. For der er stadig brug for, at noget af den viden, der genereres, omsættes til en pædagogisk praksis, som virker i en højskoleramme, og derfor vil jeg også bruge mine kræfter på at skabe en pædagogisk tænkning og praksis omkring det her felt, så det kan komme flere elever på flere højskoler til gavn. På den måde vil jeg forhåbentlig kunne agere ambassadør for et undervisningsforløb for andre højskolelærere, som ønsker inspiration til at udvikle deres undervisning.

Jeg har hen over sommeren haft den store fornøjelse at (gen)læse Henrik Pontoppidans klassiker, Lykke-Per, og allerede i forrige århundrede var man tilsyneladende klar over, at der er noget galt med journalisters opfattelse af virkeligheden. Her siger en gnaven Oberst Bjerregrav til sin nevø, journalisten Dyhring:

"For dig og dine materialistiske, fædrelandsłøse og gudløse lige (journalister, red.) er livet intet andet end en god eller dårlig spøg. Fædrelandets trængsler, befolkningens nød, politiske ulykker, krig og pest og brand – alt er for jer kun underholdningsstof, spalteføde, et rov for jeres lejede penne. Nej, I kan ikke tage livet højtideligt. Men derfor vil livet heller ikke bruge jer. Vær vis på det! Livet vil forkaste jer ... spænde jer ud som unyttigt skrammel, der er dømt til tilintetgørelse".

Og som jeg i sin tid skrev i min ansøgning; Når jeg hvert semester spørger mine højskoleelever om, hvorfor de ikke ser nyhedsudsendelser i fjernsynet eller følger aviser på nettet, så er svaret som regel: "Det er alt for trist at følge med i medierne. Der er alt for meget konflikt, død og ødelæggelse, og det efterlader en med følelse af apati, hvor man ikke synes, man hverken kan gøre fra eller til". Desværre er det ikke kun de unge, der svarer sådan – det gør rigtig mange borgere i mange lande, viser store undersøgelser.

Det synes jeg stadig er en enorm udfordring – ikke kun for de unge – men også for medierne, demokratiet og samfundet. Derfor tror jeg på (og i dag endnu mere end da jeg i sin tid sendte min ansøgning til denne orlov) at den konstruktive journalistik kan være med til at bane vejen for en løsning og - på den helt store bane - en bedre dialog og et bedre samfund.

Derfor har det også været et udsøgt privilegium at få lov at fordybe mig nogle måneder i et givent emne. I min situation har det så kun givet mig blod på tanden til endnu mere, og jeg glæder mig nu til at starte mit nye liv som fellow på Constructive Institute på Aarhus Universitet. På sigt er det ikke mindst mit håb og ambition, at det kommende år ikke kun kommer mig til gode – men i høj grad også kommer til at gavne Krogerup Højskole, højskolerne og højskolebevægelsen generelt.

Aarhus, august 2022
Jesper Himmelstrup

BILAG 1:

“THE VULNERABLE AND FRAGILE ZOMERGENERATION” - CAN WE CREATE AN ALTERNATIVE NARRATIVE?

Loneliness, stress, anxiety, and a low self-esteem are common symptoms amongst the young generation of Danes today. Almost every third young woman/girl between the age of 16-24 and every fifth man/boy at the same age are troubling with severe challenges, shows the report: 'Danskernes sundhed – Den nationale sundhedsprofil 2021' published march this year. Just over the last ten years the rate has only gotten worse.

Social media, individualization, performance anxiety during many years of education etc. are often pointed out as trouble leaders in this direction. The aim of this project is to dive into the data behind publications like these - questioning causes and consequences leading to this mental downhill and least of not all trying to give an answer to: How does it affect the young generation to be told that they are not feeling well all the time?

Beside that the young generation are often told that they are: lazy, selfish, only doing what they want, have no sense of duty, that they have a lack of history-knowledge, that they are dependent on their cellphones, have lack of general formation, are drinking too much etc.

The Narrative: When language creates reality

The study field of this fellow-project will dive into narrative perspective that our identity is created through the stories that we are telling about ourselves and others – related to cultural habits and expectations shown in these stories. As an example, is The Rosenthal Effect (or Pygmalion Effect) - a psychological phenomenon in which high expectations lead to improved performance in a given area or situation.

The French sociologist Alain Ehrenberg has pointed out that society has developed from a society consisting of prohibition and obedience leading to a society consisting of the feeling of guilt. After the liberation period in the 1960s and 70s we have now entered a society focusing on performance and injunction leading to the feeling of shame. Most crucial this is seen in young generations who have gone from rules to ideals leading to an Inadequate Spiral: "To feel wrong even though you are trying to do everything right all the time". This new moral has - scientists believe - a huge impact on the mental health of the young generation, and I believe the media (both common and social) plays an enormous role in this part.

As a full-time journalist and teacher at Krogerup folk high school I deal every year with hundreds of new youngsters from the "Zoomer-generation". Thus, I believe to have a more nuanced perspective of the young ones than often pointed out in the media and among generations much older than them. I have no doubt in the data, science show – but as to my knowledge the impact of the stories on the younger generation have never been studied. As one of my students once said:

"It can be difficult for us feeling well, when we - everyday in the media - read stories saying that

we are not feeling well."

It is my belief that often we are not told all the great stories of the young generation.

Being a part of The Constructive Institute I believe this could give me the time and qualifications to dive into these matters. Furthermore, being able to study different subjects at Aarhus University could give me a deeper and more profound look into the field – which correlates the works of TrygFonden focusing on better mental health, positive communities, participation in civil society and democracy and digital safety.

Study courses of interest at the University of Aarhus could be:

Tilværelsесpsykologi/Life psychological theory (a theoretic discipline developed at Psykologisk Institut, AU, by professors Preben Bertelsen & Jan Tønnesvang) describing how our narratives creates reality.

Aarhus BSS – Institut for Psykologi: Applied Social Psychology: Consultancy, Behavior Change, Policy Advice

Aarhus BSS – Institut for Psykologi: Embodiment, Emotion, and the Self

Faculty of Arts - Institut for Kultur og Samfund (Idéhistorie): Individ og Samfund i nyere tid

Center for Ungdomsforskning: Picture Perfect – a youth life focusing on performance (University of Aalborg).

DPU, Aarhus University: How has the transition of society impacted the young generation of today?

Faculty of Arts - Institut for Kultur og Samfund (Idéhistorie): A dive into the perception of the 'young ones' throughout history. And in the media.

Faculty of Arts - Institut for Kultur og Samfund (Medievidenskab): The perception of media amongst the youngest generation and its impact on them.

Faculty of Arts - Institut for Kultur og Samfund (Medievidenskab): Digital safety.

Aarhus BSS - Institut for Sociologi: The development of western societies over the past 50 years.

BILAG 2:

LISTEN LOUDER: HOW DO WE MAKE YOUNG PEOPLE TAKE PART IN THE PUBLIC DEBATE AGAIN?

Over the past decades young people have derived from participating in the public debate. Not that they don't want to – simply they've already had too many bad experiences based on it.

Why is this? Cause isn't it the fall of democracy, if generations of people from the beginning have withdrawn themselves from certain parts of society? The aim of this project is to dive into the deeper matters and restore the trust, so that everyone - and least of not all: the young generation - wants to take part in our democracy again.

As a full-time teacher at Krogerup folk high school I deal every year with hundreds of students of which some of them are dreaming of becoming journalists or working in the media business. Some of my students have already tried taking part in the public debate – either as spokespersons from different organizations (or student councils) or by having published readers' letters etc. in different magazines or on Facebook.

What I am most shocked to hear about, is that many of them (especially the females) have had many bad experiences dealing with it - as harassments, threats, and everything else than a good dialogue have often been the consequences. Same consequences as column-writer Anne Kirstine Cramon from the Danish newspaper Berlingske experienced – and because of that quitted her job some months ago.

The heritage from Hal Koch

At Krogerup – the 'old democracy-folk high school' - formed by theologian and professor Hal Koch we discuss and challenge democracy with our students every day. According to Hal Koch, the essence of democracy is conversation and dialogue, where different standpoints are tested, and a common solution entered. Democracy is an informal process, where standpoints are presented, and a reasonable solution for all parties is entered – a process that will develop the human character of the participants. According to Hal Koch, democracy is thus equivalent of compromises bringing people together crosswise of different points of views. Which today is the total opposite of what a lot of participants in the public debate are experiencing.

I have been working with and taught radio-journalism for almost two decades. Therefore, it could be interesting to dive into how we can use radio and podcasts as a platform for getting people better at listening. This could either be in collaboration with medias like The Danish Broadcasting Company or The Radio Cinema of Copenhagen (Københavns Radiobiograf) or the podcast Ungestyret.

Freedom of speech is essential in every free democracy and thus also in every free press. The aim of this project is to invent models or platforms that will re-educate the people so that everyone – and most of all: the young ones – will feel both safe and getting the courage as a listener and

participant in taking part in the public conversation again.

Being a part of The Constructive Institute I believe this would give me the time and qualifications to dive into these matters. Furthermore, being able to study different subjects at Aarhus University would give me a deeper and more profound look into the field – which correlates the works of The William Demant Foundation about increased responsiveness in the public conversation with the purpose of digging into research and spreading knowledge on how to improve the public conversation.

Study courses of interest at the University of Aarhus could be:

Institut for Kommunikation og Kultur: Cognitive neuroscience – perception and information processing in the human brain.

Institut for Kommunikation og Kultur: Center for Sound Studies: The relation between sound, listening and perception of reality.

Faculty of Arts - Institut for Idéhistorie: A dive into the perception of the ‘young ones’ throughout history. And in the media.

Aarhus BSS – Institut for Psykologi: Applied Social Psychology: Consultancy, Behavior Change, Policy Advice

Aarhus BSS – Institut for Psykologi: Embodiment, Emotion, and the Self

Faculty of Arts - Institut for Kultur og Samfund (Idéhistorie): Individ og Samfund i nyere tid

Faculty of Arts - Institut for Medievidenskab: The perception of media amongst the young generation and its impact on them.

School of Business and Social Sciences - Institut for Statskundskab: How has the public debate evolved over the past decades?

Faculty of Arts: Institut for Teologi: Hal Koch: “What is democracy?”

(Center for Digital Pædagogik: Børn og Unge på nettet).

BILAG 3:**HOW CAN THE DANISH FOLK HIGH SCHOOLS - IN COLLABORATION WITH THE LOCAL MEDIA - CONTRIBUTE TO THE DEVELOPMENT OF LOCAL COMMUNITIES STRENGTHENING TOGETHERNESS AND SUPPORTING LOCAL DEMOCRACY?**

In Denmark we have around 70 folk high schools. Over the past 178 years they have played a great role in the development of Danish society and local communities. From bringing generations together, strengthening local communities and being town halls for political and essential discussions and conversations all over the country. Critics would argue; Not anymore – why is that?

As a journalist and full-time teacher at Krogerup Folk high school I deal with hundreds of young people (and during our weekly summer courses: people from all generations) every year – and I am truly surprised to see how great a role the folk high schools can play in bringing people together.

But often we ask ourselves: How do we reach local communities and local citizens, so that the folk high schools could turn into modern hubs of discussions, conversation and public debate again? The aim of this project is to develop a set of tools that each folk high school - in collaborations with local medias - around Denmark could use to strengthen their connection to local societies supporting local democracy.

When the Danish folk high schools work at their highest levels, I believe they can act as an ever more powerful activist media that the common ones. Folk high schools often have a very determined set of ambassadors (former students) who are willing to do whatever for a given cause. In that sense the schools often reach more than thousands of students whom each with Instagram, Facebook, Snapchat, BeReal, Twitter etc. will reach an even greater part of the population.

At Krogerup in the northern part of Zealand I have a great collaboration with local medias like Helsingør Dagblad (hdnet.dk) and Frederiksborg Amts Avis (sn.dk). Strengthening this collaboration, I believe Krogerup could turn into a new modern hub supporting local democracy – a collaboration all the folk high schools across the country could learn from and copy.

Creating a new initiative

The independent schools of Denmark (folk high schools, boarding schools etc.) have already with the support from Nordea-fonden created the initiative: Spis, syng og snak (Eat, sing and talk) leading thousands of citizens to the schools experiencing a time of conversation, debates and being together.

I have already seen and experienced that constructive journalism can have a great impact on its audience. It's my belief, that I – from the pillars of the constructive journalism - would be able to

create another similar initiative – and I am sure that this could be done in collaboration with organizations like Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Friskolerne, Efterskolerne and Frirummet (already supported by TrygFonden). And at the same time, it is my hope that we can reach out to certain groups of people in our society that would never themselves take part of the life at the folk high schools – especially the young generation with severe challenges.

The ambition is to create a new format of conversation or public forum debate which could be some sort of hybrid between live journalism, interaction and debate learning from the best of experiences from Frirummet – that seeks space for nuances and doubt, and that doesn't search for a winner in any debate but creates rooms of solutions and better understandings for diverse opinions.

Being a part of The Constructive Institute I believe this would give me the time and qualifications to dive into these matters. Furthermore, being able to study different subjects at Aarhus University would give me a deeper and more profound look into the field – which correlates the works of TrygFonden focusing on positive communities and participation in civil society and democracy.

Study courses of interest at the University of Aarhus could be:

Faculty of Arts – Institut for Kommunikation og Kultur – Historie/Idéhistorie:
The history of the Danish folk high schools.

DPU, University of Aarhus: Centre for Higher Education Futures.

DPU, University of Aarhus: Social eksklusion og pædagogik i velfærdsstaten

DPU, University of Aarhus: Valgfag, Master: Livsuelighed i det 21. Århundrede?

School of Business and Social Sciences - Institut for Sociologi: The development of western societies over the past 50 years.

Aarhus BSS – Institut for Psykologi: Applied Social Psychology: Consultancy, Behavior Change, Policy Advice

Aarhus BSS – Institut for Psykologi: Embodiment, Emotion, and the Self

Faculty of Arts - Institut for Kultur og Samfund (Idéhistorie): Individ og Samfund i nyere tid